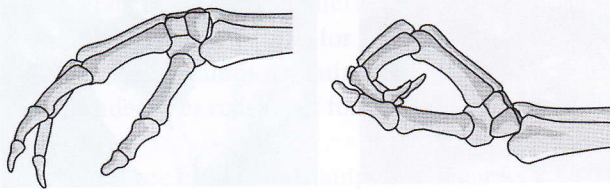

Opadbøjningen er til gengæld uhensigtsmæssig i forbindelse med skrivegreb, fordi den fremmer en tendens til at holde for fast om skriveredskabet. Lette, præcise bevægelser foregår derfor bedst med let nedadbøjning i håndleddet.

En bevægelse, som er særegen for menneskets hånd, er *tommelfingerens oppositionsbevægelse*. Det er en kombineret *bøjning, indadføring og rotation* i tommelfingerens grundled. En veludviklet oppositionsbevægelse forudsætter, at tommelfingerspidsen kan mødes med »trædepuden« på lillefingerens grundled – man bruger også denne bevægelse som optræningsøvelse i forbindelse med en mangelfuld oppositions-bevægelse.

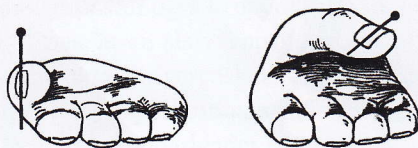

Fig. 10.6. Skematisk tegning af oppositionsbevægelsen.

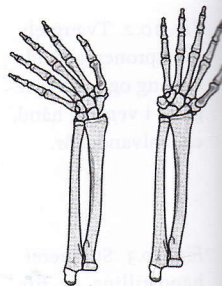

Fig. 10.5. Håndleddets bevægelser.

Fig. 10.7. Vibeke samler rosiner op med spidsen af tommel- og pegefinger.

10.3 Gribemåder

Håndens og fingers berefleks. F motorik ikke

Svarende til hånden før de der en tendens Så følger greb af det første år tommel- og p en moden beh

I de konkrete ge forskellige funktionens erfaringer, øv

I den følger nes mellem håndfladen (o den, som pres hvor kun fin, opponeret ell

De vigtigste l

- *Tværgrebe* på hånden ten være i
- *Skråt tværgrebe* på håndfladen
- *Tommelkløftgreb* fast i kløft berøre hån Tidligt i u greb for u

Fig. 10.8. Krampagtigt tommelkløftgreb.

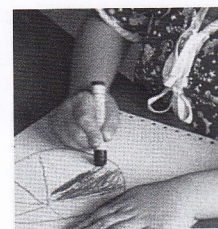

Fig. 10.9. To stadier: tommelkløftgreb og skråt tværgreb ned strakt pegefinger – forløber for et egentligt penselgreb.

